

5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2025

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Κλαυδίου, Διοδώρου, Βίκτωρος, Βικτωρίνου, Παππίου, Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ, Παναγίας τῆς Θεοσκεπάστου ἐν Ἄνδρῳ.

Εἶδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρῶτὸ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλη εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ου

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η

μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ος

Εἶθ' οὕτω τὸ παρὸν Τροπάριον αὐτόμελον,

Ἦχος πλ' Νη ς

Τ ο προ στα χθε εν μυ στι κως λα βων εν

γνω ω σει εν τη σκη νη η του Ι ω σηφ

σπδ δη ε πε ε ε στη ο α σω μα τος λε ε

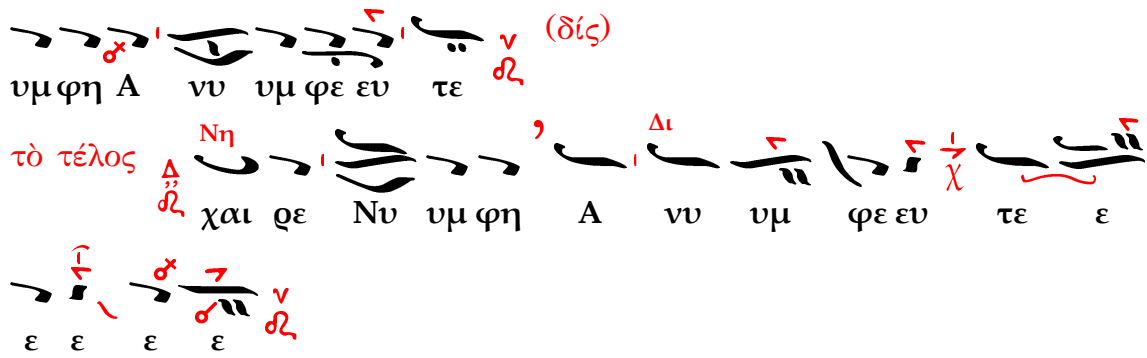
γων τη η α πει ρο γα μω ο κλι ι νας τη

κα τα βα α σει τδ ς ς ρα νς χω ρει ει

ται α ναλ λοι ω ω τως ο λος εν σοι ον και

βλε ε ε πω ων εν μη τρα σδ λα βον τα δδ λδ

μορ φην ε ξι στα μαι κραυ γα ζων σοι χαι ρε Νυ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ἽΟ μέγας Στρατηγός, τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων εἰς πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστάς Βασιλέα, μηνύει σοι ἸΑχραντε, τῶν αἰῶνων καὶ Κύριον· Χαῖρε λέγων σοι· εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον βάθος, βροτῶν ἢ ἀνάκλησις.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

ἽΟ Ν' φαλμὸς χύμα.

ἸΕλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

ἸΕπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

ἽΟτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

ἸΙδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

ἸΙδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

ἸΡαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

ἸΑκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

ἸΑπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Καὶ οἱ Κανόνες [τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς εἰς δ', καὶ] τῆς Θεοτόκου εἰς ς', μετὰ τῶν Τετραωδίων εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς,
ἄνευ τῶν Εἱρμῶν· Χαράς δοχεῖον,
σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη, Ἰωσήφ.
Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ῥδὴ α'. Ὁ εἱρμός.

Ἦχος Βου Σ

A νοι ξω το σο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι Μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ
ρι ζων και α σω γη θε με νος ταυ της τα θαυ μα

τα^ε (δίς)
τα^γ

Τροπάρια.

Υ^{Βε} περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας^ε
^γ

Χ^{Βε} ρι ςβ βι βλον εμ ψυ χον ε σφρα γι σμε νην
^ε

σε Πνευ μα τι^ε ο με γας Αρ χα γγε λος Α γνη θε ω
^γ

με νος^ε ε πε φω νει σοι^{Πα} χαι ρε χα ρας δο χει ον^ε
^γ

δι ης της προ μη το ρος α ρα λυ θη σε ται^ε
^γ

Υ^{Βε} περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας^ε
^γ

Α^{Βε} δαμ ε παν ορ θω σις χαι ρε Παρ θε ε
^ε

ε νε ε θε ο νυμφε^ε τς α δε η νε κρω σις χαι ρε
^γ

Πα να μω με^ε το πα λα τι ον τς μο νς βα σι λε
^γ

ως^ε χαι ρε θρο νε ε πυ ρι νε τς Παν το κρα το ρος^ε
^γ

Δ^{Βε} ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
^ε

Πνευ μα τι^ε
^γ

Ρ^{Βε} ο δον το α μα ραν τον χαι ρε η μο ο ο
^ε

νη η βλα ςη σα σα^ε το μη λον το ευ ο σμον χαι ρε η
^γ

τε ξασα^ε το Ο σφρα δι ον τς παντων Βασι λε

ως^{Βε} χαι ρε α πει ει ρο γα με κο σμδι α σω σμα^ε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τς αι ω νας

των αι ω νων α μην^ε

Α γνει ασ θη σαν ρι σμα χαι ρε δι η η

ης ε εκ του πτω ματος η μων ε ξα νε ση μεν χαι ρε

η δυ πνο ο ον κρι νον Δε σποι να πι ζς ευ ω δι

α ζον^{Βε} θυ μι α μα α ευ ο σμον μν ρον πο λυ τι

μον^ε

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Τ ς σς υ μνο λο γς Θε ο το ο κε

ως ζω ω σα και α φθονος πη γη^Δ θι α σον συγκρο

τη σα αν τας^ε πνευ μα τι κον ζε ρε ω ω σον^{Πα} και

^{Βε} εν τη θει α δο ξη σς φα νων δο ξης α ξι ω

σον^ε (δίζ)

Τροπάρια.

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας^ε

Σ τα χυν η βλα ση σα σα τον θει ει ον ως
χω ω ρα α νη ροτος σα φως και ρε Εμ ψυ χε τρα
πε ε ζα αρ τον ζω ης χω ρη σα α σα και ρε τς ζων
τος υ δατος πη η α κε νωτος Δε σποινα

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

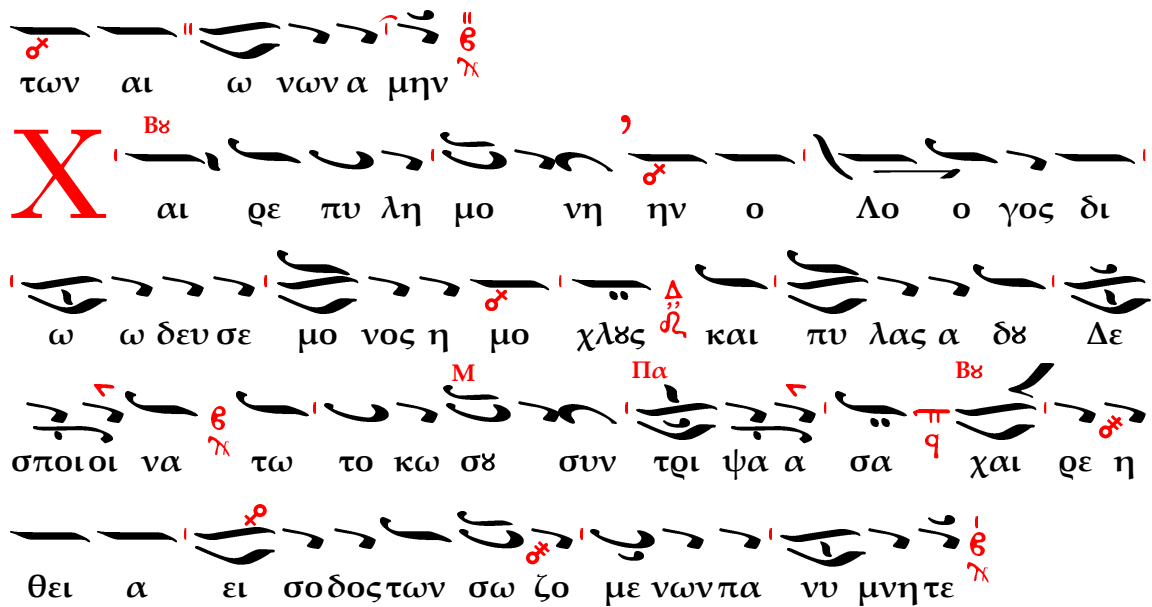
Δ α μα λισ τον μο σχον η τε κου ου σα τον
α α μω μον και ρε τοις πι ζοις και ρε αμ νας κυ η
σα α σα Θε υ α μνον τον αι ρο ον τα κο σμ παν
τος τα παι σμα τα και ρε θε ρ μον ι λα ση ρι ον

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Ο ρ θρος φα ει νος και ρε η μο ο νη τον
η η λι ον φε ρ σα Χρι ζον φω τος κα τοι κη τη
ρι ι ον και ρε το σκοτος λυ σα α σα και τς ζο
φω δεις δαι μο νας ο λο τε λω ως εκ μει ω σα σα

Κ αι νυν και α ει ει και εις τς αι ω νας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Στρατηγός, τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων εἰς πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστάς Βασιλέα, μηνύει σοι Ἄχραντε, τῶν αἰῶνων καὶ Κύριον· Χαῖρε λέγων σοι· εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον βάθος, βροτῶν ἢ ἀνάκλησις.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε·
ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
ἵνα κράζω σοι· * Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ σωματούμενόν σε θεωρῶν, κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμπει·

χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείπει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις·

χαίρε, τῶν δακρῶν τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις.
Χαίρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς·
χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.
Χαίρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως καθέδρα·
χαίρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.
Χαίρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον·
χαίρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.
Χαίρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις·
χαίρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.
* Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον. Πρῶτον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐίκτωρος, Οὐίκτωρίνου, Παππίου, Σεραπίωνος, καὶ Νικηφόρου, ἐν Κορίνθῳ ἀθλησάντων. (†251)

Στίχ. Σπεύδεις, ὀκλάζων Κλαύδιε πρὸς σὸν γόνυ,
Τομῇ κεφαλῆς, πρὸς Θεοῦ δραμεῖν γόνυ.

Πέμπτη Κλαυδίου κεφαλὴν τάμε χεῖρ φονόεσσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. (†886)

Στίχ. Θεσσαλονίκη, σχοῦσα καλὰ μυρία,
Καὶ Θεοδώραν πλοῦτον ἄσυλον φέρεις.

Αὕτη ἡ Ὁσία Θεοδώρα, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ποθήσασα, ἀπετάξατο τῷ κόσμῳ· καὶ εἰς Κοινόβιον ἀπελθοῦσα, ἀπεκάρη, καὶ ἀρετὰς ἀπάσας φυλάξασα, ὑφ' ἐν κατωρθώσατο. Τοσαύτην δὲ ὑπακοὴν καὶ τιμὴν ἐκτήσατο πρὸς πάσας τὰς ἀδελφάς, καὶ πρὸς τὴν Προεστῶσαν, ὅτι καὶ μετὰ θάνατον ἔδειξεν ὅτι ἦν ζῶσα· καὶ γὰρ τὸν βίον αὐτῆς καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον φυλάξασα, ὡς στήλην ἔμψυχον αὐτὸν ταῖς ἀδελφαῖς κατέλιπε.

Μετὰ δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον τῆς κοιμήσεως αὐτῆς, τῆς Προεστῶσης πρὸς Κύριον ἀπελθούσης καὶ αὐτῆς καθαρᾶς καὶ πνευματικῆς οὔσης, γέγονε συνδρομὴ πρὸς τὴν κηδεῖαν αὐτῆς οὐ μόνον εὐλαβῶν Μοναχῶν, καὶ ἀνδρῶν ἐπισήμων, ἀλλὰ καὶ λαοῦ πολλοῦ. Τοῦ πλήθους οὖν συναθροισθέντος, γέγονε καθ' εἰρμὸν ἡ Ἀκολουθία· καὶ τοῦ τάφου ἀνοιχθέντος, ἐν ᾧ ἡ Ὁσία Θεοδώρα κατέκειτο ἐπὶ χρόνον πολύν, πρὸς τὸ κατατεθῆναι τὴν Προεστῶσαν πλησίον αὐτῆς, γέγονε θαῦμα ἐξαισίον, τοῖς μὲν ὀρώσιν ἔκπληξιν φέρον, τοῖς δὲ ἀκούουσι κατάνυξιν. Τοῦ τόπου γὰρ ἐπιτηδείου τυγχάνοντος πρὸς θεωρίαν, καὶ πάντων βλεπόντων, ἡ πρὸ πολλοῦ νεκρὰ κειμένη Θεοδώρα συνέσφιγξεν ἑαυτήν, καὶ ὡσπερ ζῶσα τῇ μητρὶ τόπον δοῦσα, τὴν τιμὴν ἀπένειμε. Τοῦτο τὸ ἐξαισίον θεασάμενοι πάντες, ἐκπληττόμενοι ἀνεβόων τό, Κύριε ἐλέησον. Ἐκτοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν, πολλὰ σημεῖα ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς Ὁσίας ταύτης Θεοδώρας· δαιμονίωντας γὰρ διαφόρους ἰάσατο, καὶ τυφλοὺς ὠμμάτωσε, καὶ ἀσθενεῖς ἀναριθμήτους ἐθεράπευσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρας καὶ Διδύμου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀθλησάντων. (†295)

Στίχ. Σὺν τῇ συνάθλω, Δίδυμε, τμηθεὶς φλέγη.
Φέρων σὺν αὐτῇ δίδυμον τιμωρίαν.

Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, Εὐστρατίου δὲ ἡγεμονεύοντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Καὶ κρατηθεῖσα ἡ παρθένος Θεοδώρα, ὠμολόγησε τὸν Χριστὸν ἐνώπιον πάντων· καὶ μετὰ τὸ τυφθῆναι, ἐνεβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ παρελθουσῶν ἡμερῶν τινῶν, αὐθις ἀνακριθεῖσα, ἐγκλείεται εἰς πορνεῖον. Καὶ ἀποστείλαντος τοῦ Ἄρχοντος νέους ἀκολάστους πρὸς αὐτήν, οὗτοι μὲν ὡς ἵπποι θηλυμανεῖς ὤρων κατ' αὐτῆς· ἡ δὲ Ἁγία ἐδέετο τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ Θεὸς ὠκονόμησεν εὐρεθῆναι ἐκεῖ ἄρχοντά τινα περιδοξότατον, τοῦνομα Δίδυμον· ὅς, στρατιωτικὸν ἐνδυσάμενος σχῆμα, εἰσῆλθε πρῶτος εἰς τὴν παρθένον, ὡς εἷς τῶν ἀκολάστων· καὶ ἀποδυσάμενος ἦν ἐνεδέδυτο στολήν, δέδωκε τῇ παρθένῳ σὺν τοῖς ὄπλοις· ἃ καὶ ἐνδυσάμενη αὐτή, ὡς ὁ Δίδυμος ὑπέθετο, μετὰ τῶν ὄπλων ἐξῆλθε τοῦ πορνείου καὶ διεσώθη εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ. Ἀμέλει καί τις τῶν ἀκολάστων ἐν τῷ πορνείῳ εἰσελθὼν, ὡς πρὸς τὴν παρθένον καὶ εὐρῶν τὸν Δίδυμον καθεζόμενον ἀντ' αὐτῆς, ἐξέστη, καὶ διανοεῖτο καθ' ἑαυτὸν, λέγων· Ἐὰρα ὁ Χριστὸς παρθένους εἰς ἄνδρας μεταβαλεῖν δύναται; Ὁ εἰσελθὼν ἐξῆλθεν· ἡ παρθένος δὲ ποῦ; Ἀκούων πάλαι πῶς ὁ Χριστὸς μετέβαλε τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, μῦθον τοῦτον ἠγούμην· νῦν δέ τι μείζον ὁρῶ. Ταῦτα τούτου διανοουμένου, ὁ Δίδυμος, ὁρῶν ἀπορίᾳ τοῦτον συνεχόμενος, ὠμολόγησε τὸ γεγονός, ὡς αὐτουργὸς τοῦ δράματος αὐτὸς καθειστήκει, καὶ εἰ βούλοιο ἀναγγεῖλαι τῷ Ἄρχοντι, προσθεῖς, ὅτι καὶ ἐκεῖσε προσμένει ἔτι ὁ τὴν παρθένον ἀμείψας καὶ ἀπολύσας, τοῦ πορνείου μὴ ἐκστάς.

Οὕτως εἶπε· καὶ εὐθέως παρέστησαν τῷ βήματι τοῦ Ἄρχοντος τὸν Δίδυμον· καὶ ὁ Ἄρχων· Πῶς ἐτόλμησας, φησί, τοιοῦτο πρᾶγμα ἐργάσασθαι; Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπε· Χριστιανὸς ὢν, καὶ καλῶς εἰδὼς πραγματεύεσθαι, ἐν μιᾷ ὑποθέσει στεφάνους δύο ἐμαυτῷ προεξένησα· ἓνα μὲν, ἀφαρπάσας τὴν παρθένον ἐκ τῶν ἀθέων ὑμῶν χειρῶν καὶ καθαρὰν φυλάξας· ἕτερον δέ, ὅτι κἀγὼ ἐμαυτὸν ὑμῖν ἐφάνέρωσα, ὡς Χριστιανὸς εἰμι. Καὶ ὁ Ἄρχων εἶπε· Διὰ μὲν τὴν τόλμην σου ταύτην, τὴν κεφαλὴν σου ἀποτμηθῆναι κελεύω· διὰ δὲ τὸ πιστεύειν εἰς Χριστὸν καὶ τοῖς θεοῖς μὴ θύειν, τὸ σῶμά σου πυρὶ ἀναλωθῆναι προστάσσω. Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός μου, ὁ μὴ παριδῶν μου τὴν ἐπίνοιαν. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὸν προκείμενον τόπον, καὶ προσευξάμενος, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, καὶ ἡ μὲν ψυχὴ αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ὡς τινες ἐθεάσαντο καὶ ἐμαρτύρησαν· τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ πυρὶ παρεδόθη. Τότε τινὲς τῶν πιστῶν, τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα συλλέξαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ζήνων, πίσσαν χρισθεὶς καὶ εἰς πῦρ βληθεὶς καὶ δόρατι ἔνδον τῆς πυρᾶς τρωθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄθλος τριπλοῦς Ζήνωνι, πίσσα, πῦρ, δόρου.
Οἶμαι δι' ἣν ἔπασχε ταῦτα Τριάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θέρμου, πυρὶ τελειωθέντος.

Στίχ. Θέρμην ἔρωτος ἐνθέου Θέρμος φέρων,
Θέρμην πυρὸς φλέγοντος ὡς ψῦξιν κρίνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων γυναικῶν κυρίας, ἀδελφῆς τοῦ ἁγίου Θέρμου, καὶ τῆς δούλης αὐτῆς, ξίφει τελειωθεισῶν.

Στίχ. Ἐχρῆν ἔπεσθαι κυρία τὴν δουλίδα,

Ἐκ γῆς ἰούση πρὸς Θεὸν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου καὶ Τερεντίου, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Ἰσοῦ μετέσχον καὶ στέφους, ὡς καὶ τέλους,
Τερέντιος, Μάξιμος, οἷς τομὴ τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πομπηίου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Ὡς ζῶν πρόβατον, Πομπήιε, Κυρίου
Χέεις, ἀμελχθεὶς ἀχένα ξίφει, γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Μαρτύρων νεανίδων τῶν ἀπὸ Λέσβου.

Στίχ. Ἀθληφόρους τίθησι Λεσβίας κόρας,
Μίαν, δύο, τρεῖς, τέσσαρας, πέντε ξίφος.

Εἰς τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου αὐτῶν ἐκτίσθη μονή, ἣτις σήμερον κεῖται ἠρειπωμένη, σφζομένου μόνον μικροῦ ναΐσκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς πληθύος τῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Βορείῳ Ἀφρικῇ ἀναιρεθέντων ἐν αὐτῇ τῇ λαμπρᾷ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα, ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος ἀρχηγοῦ τῶν Βανδάλων Γιζερίχου. (459)

Στίχ. Λατρεύοντες Ἄρνιον ἡμέρα νίκης,
Ἀπήρθησαν πεφοινημένοι εἰς δόξαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βεκάνου (Bécán), ἐνὸς τῶν δώδεκα ἀποστόλων καὶ φωτιστῶν τῆς Ἰρλανδίας. (5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἐθελβούργης (Ethelburga), εὐσεβεστάτης βασιλίδος καὶ ἡγουμένης τοῦ Λάϊμιγκ (Lyning), ἐν Κέντ τῆς Ἀγγλίας. (†647)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας νεομάρτυρος Ἀργυρῆς, τῆς ἐκ Προύσης, ἐν Πικριδίῳ, ἣτοι Χάσκιοϊ, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρκτῇ τελειωθείσης. (1721).

Στίχ. Ἡ Ἀργυρῆ δὲ τοῖς φυλακῆς βασάνοις
Ὑπὲρ τὸ ἀργύριον ἡμᾶς φαιδρύνει.

Ἡ μνήμη τῆς νεομάρτυρος ἐορτάζεται τῇ λ' (30) Ἀπριλίου, κατὰ τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ λειψάνου αὐτῆς, ὃ διεσώζετο ἄφθορον καὶ εὐωδιαζον ἐν φερωνύμῳ ναυδρίῳ, εἰς τὸν περίβολον τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Πικριδίου. Πλὴν, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους α'ινε' (1955) τουρκικὸς ὄχλος κατὰ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν κινήσει, μανικῶς τοῦτο ἤρπασε καὶ ἐξέκαυσε βαναύσως μετὰ τῆς λάρνακος, μόλις δὲ τμήματά τινα διεσώθησαν, διαφυλασσόμενα αὐτόσε εἰς μικρὰν λειψανοθήκην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Σαμίου, ἐν Νέᾳ Ἐφέσῳ ξίφει τελειωθέντος. (1801)

Στίχ. Τομὴν ὑποίσας, ὦ Γεώργιε, ξίφους,
Χαρᾶ ἀπέπτῃς εἰς χαρᾶς τὸ χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Παναγιώτου, ἐν Ἱεροσολύμοις τὴν κάραν τμηθέντος, ἐν ἔτει ,αωκ' (1820).

Στίχ. Ὁ Παναγιώτης ἀποτμηθεὶς τῷ ξίφει,
Ἀπάντων Ἁγίων ὁμόσκηνος ὦφθη.

Εἶτα τὸ παρὸν τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ τῆς πέμπτης Ἑβδομάδος τῶν
Νηστειῶν, ἐορτάζομεν τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Ὑμνοὶς αὐπναις εὐχαρίστως ἡ Πόλις,
Τὴν ἐν μάχαις ἄγρυπνον ὑμνεῖ Προστάτιν.

Ταῖς τῆς σῆς ὑπερμάχου τε καὶ ἀπροσμάχου Μητρὸς πρεσβείαις,
Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν περικειμένων καὶ ἡμᾶς ἀπάλλαξον
συμφορῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

ὠδὴ ἀ'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυτηστα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
τη θει α δο ξη σε στε φα νων δο ξης α ξι ω
σον

ὠδὴ δ'

Ο καθημενος εν δο ο ξη ε πι θρο ο
 νθ θε ο τητος εν νε φε λη κθ ς φη ηλ θεν Ι
 η σθς ο ο υ περ θε ος τη α κη ρα τω πα
 λα μη και δι ε σω ω σε τς κρ αυ γα ζον τας δο
 ξα χρι σε τη δυ να μει σου

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σθ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αν των
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνθ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζον τες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ἐλάτρευσαν τῆς κτισθῆς οὐθὲς
φρονεῖς παρὰ τὸν κτιστὰν ἀλλὰ πύροσ
ἀπειλήν ἀνδρῶσ πατήσαντες χαίροντες ἐψα
λον Ὑπερῦμνητέων πατέρων Κυρί
ος καὶ Θεὸς ἐλογητοσ εἰ

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγείς ἐν τῇ καμί
νω ὁ τοκοστής Θεὸς ὁ κεδισωσατο
τοτέμεν τυπόμενος νυνδενεργε
νος τῆσ οικεμένησ ἀσαν ἀγειρεῖ
ψαλλῶσαν τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
εργακαὶ ὑπερψουτε εἰς πάντας αἰ
ῶνας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 χ B8
 Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ε7χ και
 η γαλ λι α σε το χ πνευ μα μ8 Δ2 ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ε7χ

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε7χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε7χ

2 χ B8
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ8 λησαυ τ8 ε7χ ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα
 κα ρι χ 8 σι με πα σαι αι γε νε αι ε7χ

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε7χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε7χ

3 χ B8
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **χ** **B♭**
E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **χ** **B♭**
Kα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε νθ

ςς
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6
Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χσ μενος Πα πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-ϑ

T ο απ αι ω ω νος ση η με ρον γνω ρι
ζε ται αι μυ στη η ρι ον ο τσ Θε ς Θε ε ος Λο
ο ο γος Γι ος Πα αρ θε νσ ς Μα ρι ι ας δι
ευ σπλα γχνι ι αν γι ι νε ται και χα α ρας ε
ευ α γγε ε λι α ο Γα βρι η ηλ προσ φθε ε γγε
ται μεθ ς βο η σω ω μεν πα αν τες χαι ρε
η η Μη τη ηρ Κυ ρι ι ς (δίσ)

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Πα ϕ

Π^{B8} α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον ^{B8} αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις ^{B8} σοι προ ε
 ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω ^{εχ}

Α^{B8} ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του ^{B8} αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον ^{Δι} πασαι αι δυ να ^{Δι} α α μει εις α α αυ
 του ^{B8} σοι προ ε ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω ^{εχ}

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου ζ

Στίχ. α'. ^{εχ} **Α** ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του ^{εχ} αι νει τε αυ τον ^{εχ} κα τα το πλη
 θος της με γα λω συ νησ αυ του ^{εχ}

Κ ε κρυμ με νον μυστη ρι ο ον και Α γγε
 λους α γνω ριστον Γα βρι ηλ πι στε ευ ε ται ο ο Αθ
 χα γγελος και ε πι σε νυν ε λευ σε ται την μο ο
 νην α κη ρα τον και κα λην πε ρι στε ραν και τ
 γε νος α να κλησιν και βο η σει σοι Πα να γι ι
 α το χαι ρε Ε τοι μα ζ δι α λο γθ Θε ον
 Λο ο γον σθ ταις λα γο σιν εις δε ξασθαι

Στίχ. β'. **Α** ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι
 γγος αι νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα
 ρα

Κεκρυμμένον μυστήριο, ...

Στίχ. γ'. **Α** ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο
 ρω αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α
 νω

Φ ω το φο ρον πα λα τι ο ον η τοι μα
 σθησοι Δε σπο τα η νη δυς η α αχραντος τη ης Θε

ο παιδος δευρο προς τα τοκα τα βηθι οι κτει ει
ρας το πλασμα σφ φθο νε ρως πο λε μη θεν και δε
λει ακρα τα μενον τα α λα στο ρος και το κα αλ
λος το πρω ην α πο λε σαν και την σην σω τη ρι
ω ω δη προ σα να με νονκα τα βασιν

Στίχ. δ'. **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Γα βρι ηλ ο Αρ χα γγε λο ος ε πι σε

Πα να μω μη τε εμ φα νως ε λε ευ σε ται και αι βο

η σει σοι χαι ρε κα τα ρας λυ τη ρι ον πε σο ο

ντων α νορ θω σις χαι ρε μο νη ε κλε κτη τω Θε

ω χρημα τι σα σα χαι ρε εμ ψυ χε τα η λι ι

δ νε φε λη υ πο δε χθ τον Α σω μα τον εν

μη η τρα τη ση οι κη σαι θε λη σαντα

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα ρ

Δ ^M ο ξ α Πα ^{Πα} τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{π ρ}

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^{π ρ}

Κ ^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει ^{Δ ρ} και εις τϛ ϛ ϛς

αι ω ω ω νας ^{Πα} των αι ω ω νων α α α

μην ^{π ρ}

Γ ^{B8} λωσ σαν ην ουκ ε ^{Δ ρ} ε γνω η κου ου ου σε εν ^{Πα}

η Θε ο ο το ο ο ο ο κος ^{π ρ} ε λα λειγαρπος

αυ την ο Αρ χαγ γε ε λος του Ευ αγ γε λι σμου τα

α ρη η μα α α τα ^{B8} ο θεν πι στως δε ξα με ^{π ρ}

νη το ον α σπα α σμον ^{Δ ρ} συ νε λα α βε ε σε τον

προ ο αι ω ω νι ο ον Θε ε ε ον ^{Πα} δι ο ^{π ρ}

και η μει εις α γαλ λο ο με νοι βο ω ω ω ω

με ε ε εν σοι ^{B8} ο εξ αυ της σαρκω θεις α τρε ^{π ρ}

πτως Θε ε ος ^{Δ ρ} ει ρη νην τω κο σμω ω δω ρη η

σαι ^{B8} και ταις ψυ χαις η μω ω ων το με γα α ε λε ^{π ρ}

ο ος ^ε_{7x}

Και εὐθὺς ψάλλεται
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ^ε_{7x} Βου ^ε_{7x}

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως ^ε_{7x} δο ξα εν υ
ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι ι α ^ε_{7x}

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^ε_{7x} προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^ε_{7x}
δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν ^ε_{7x}

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παν το κρα τορ ^ε_{7x} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες ^ε_{7x} Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα ^ε_{7x}

Κ υ ρι ε ο Θε ος ^ε_{7x} ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο οσμου ^ε_{7x} ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρτι ι ας του κο οσμου ^ε_{7x}

Π ρο σδεξαιτην δε η σιν η μων ^Α ο καθη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πατρος και ε λε η σον η μα
ας ^β

Ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πατρος α
μη ην ^β

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να ^Α και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος ^β

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυτη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ^β ας ^γ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων ^Α και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην ^β

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας ^Α κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε ^β

Ευλογητος ει Κυριε ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου ^{ε (τρεις)}

Κυριε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ^Δ ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι ^ε

Κυριε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον
με ^Δ του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει
ο θε ο ο σμου ^ε

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φω ως ^ε

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε ^ε

Αγιος ο Θε ος ^Δ Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^{ε (τρεις)}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα

τι ^ε_χ

K αι νυν και α ει ^Δ_δ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην ^ε_χ

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε_χ

Ἀσματικόν. ^ε_χ

A ^{B8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ_δ Α α γι

ο ος Ι ^Δ_δ σχυ υ υ ρο ος ^Δ_δ Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ^{B8} ^Δ_δ ε ε λε η σο ον η η μα α

α α ας ^ε_χ

Ἦχος ^π_δ Νη ς

T ^{Νη} ο προ στα χθε εν ^{Πα} μν στι κως λα βων εν

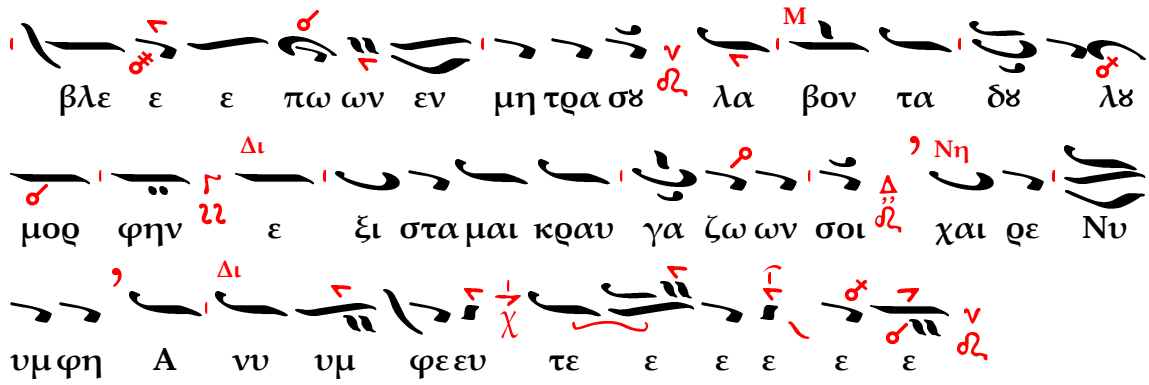
γνω ω ω σει ^ε_χ εν τη σκη νη η του Ι ω σηφ

σπδ δη ε πε ε ε στη ^ε_χ ο α σω μα τος λε ε

γων ^Δ_δ τη η α πει ρο γα μω ^{Πα} ο κλι ι νας τη

κα τα βα α σει τδ ςς ς ρα νς ^Δ_δ χω ρει ει

ται α ναλ λοι ω ω τως ο λος εν σοι ^Δ_δ ον και

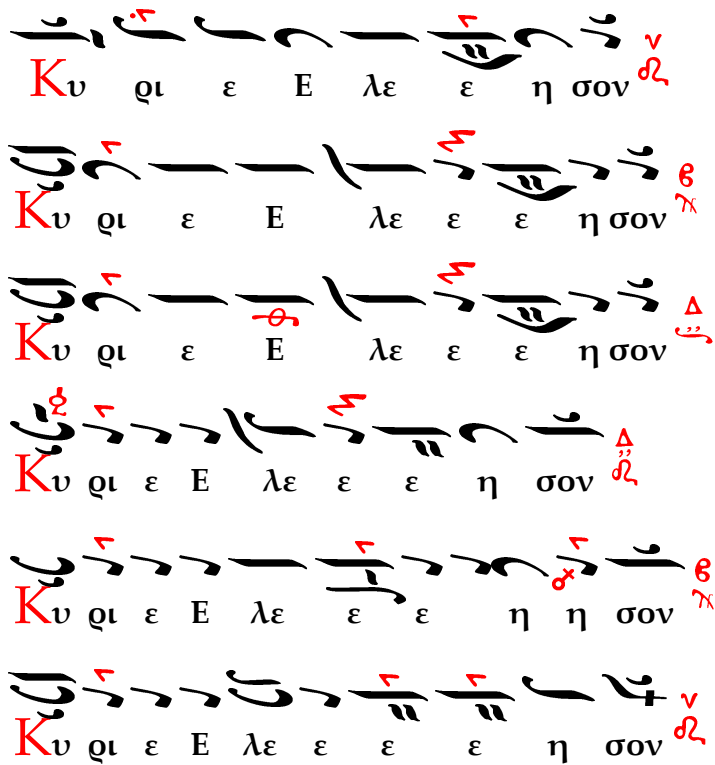
 βλε ε ε πωων εν μητρασ λα βον τα δε λδ
 μορ φην ε ξι σταμαι κραυ γα ζωων σοι χαι ρε Νυ
 υμφη Α νυ υμ φευ τε ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

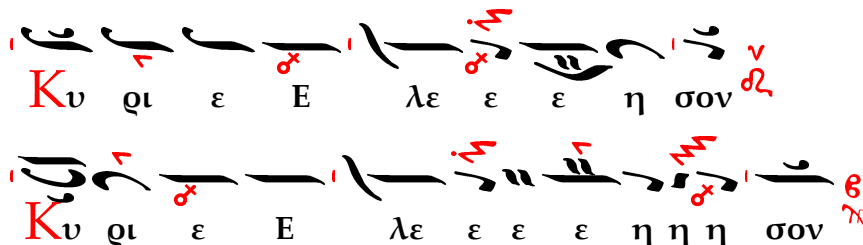
Ἦχος πλὴν Νη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψα' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α σ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

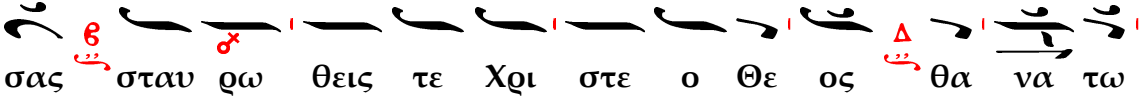

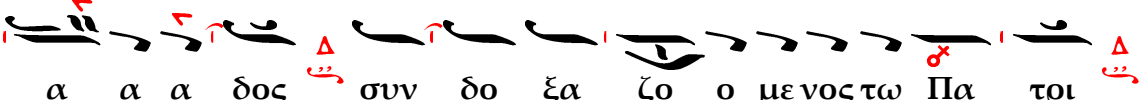
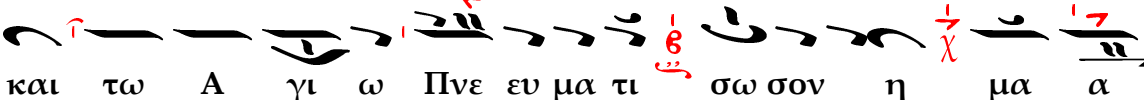

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

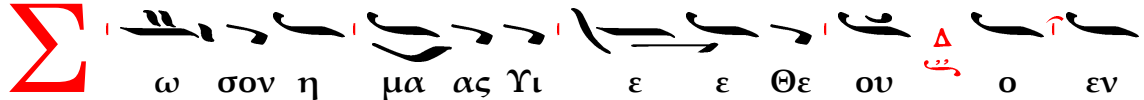

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νσ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

 σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος ^Δ θα να τω

 θα να τον πα τη η σας ^Δ εις ων ^Ζ της α γι ας Τρι

 α α α δος ^Δ συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι ^Δ

 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι ⁶ σω σον η μα α

 ας ^Δ

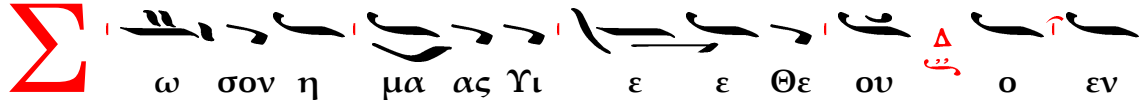

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
 τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148'1)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ^Δ ο εν

 Α γι ι οι οις θαν μα στος ^Δ ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

 ς ι α ^Δ

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
 ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ^Δ ο εν

 Α γι ι οι οις θαν μα στος ^Δ ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

 ς ι α ^Δ

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
 τὴν γῆν. (148'3)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ^Δ ο εν

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψα λ λον τας σοι α λ λη

 λ λ ι α α α

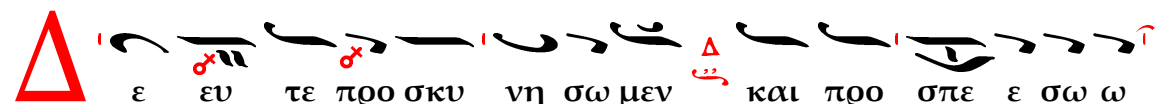
Ψάλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-Θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε

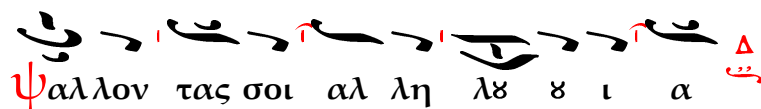

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο

 ος

ὁ β' χορός:

 ψα λ λον τας σοι α λ λη λ λ ι α

Μετὰ τὴν εἴσοδον·

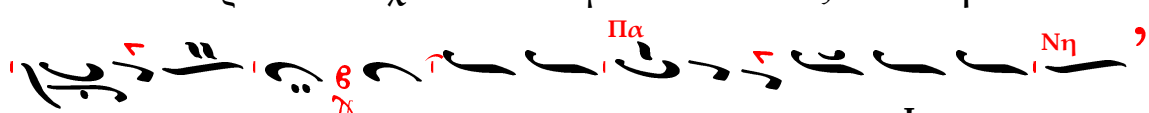
Ἀπολυτίκιον.

Αὐτόμελον.

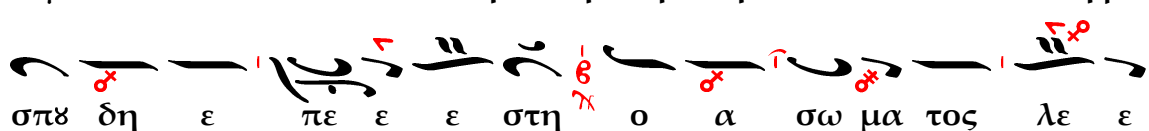
ᾠχος Πα-Νη ρ

 Τ ο προ στα χθε εν μυ στι κως λα βων εν

 γνω ω ω σει εν τη σκη νη η του Ι ω σηφ

 σπ λ δη ε πε ε ε στη ο α σω μα τος λε ε

γων τη η α πει ρο γα μω ο κλι ι νας τη
 κα τα βα α σει τδ ςδ ς ρα νδς χω ρει ει
 ται α ναλ λοι ω ω τως ο λος εν σοι ον και
 βλε ε ε πω ων εν μητρα σδ λα βον τα δδ λδ
 μορ φην ε ξι σταμαι κραυ γα ζωων σοι χαι ρε Νυ
 υμφη Α νυ υμφε ευ τε

Κοντάκιον.

Αυτόμελον. Ἦχος Νη

Τη υ περ μα α χω ςρα α τη γω τα νι κη
 τη ρι ι α ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει
 νων ευ χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι
 η πο λι ις σδ Θε ο το κε αλλ ως ε ε χδ
 σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ πα
 ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να
 κρα ζω ω σοι χαι ρε Νυ υμφη Α νυ υμφε ευ
 τε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος **θ** α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος **Δ** α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας **Δ**

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος **Δι-θ**

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος **Δ** Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-Θ

Ν ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μισ

Α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ισχυ υ

υ υ υ υ ψ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ Ι ι ισχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

E ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η

η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἦχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι
ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε
πι τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ8
χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δ8 λησαν τ8 ι δου γαρ α πο τ8 νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι
ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε
πι τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ8
χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ8 και το
ε λε ος αυ τ8 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
β8 με ε νοι σαν τον

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι

ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ ε

πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μ μ μ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(θ' 1-7).

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἦ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἧτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἣ ἰστάμνος χρυσοῦν ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβίμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσιασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἁγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος ἠδ' Νη ρ

Α λη λ μ μ ι ι α Α α α α λη

λ μ μ μ ι ι ι ι α Α λη λ μ μ

μ μ μ μ ι ι Α λη λ μ μ ι ι α

Α να στη θι Κυ ρι ε εις την α να παυ

σι ιν σσ σου και η κι βω τος τ α γι α α

σμα το ο ο ος σου

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α

Χ Ω μο σε Κυ ρι ος τω Δα βιδ α λη θει αν

και ου μη α θε τη σει αυ την εκ καρ πϝ της κοι

λι ας σϝ θη σο μαι ε πι ι τϝ θρο ο ο ο ο νϝ

ϝ ϝ ϝ σϝ

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἡμέρας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον

(ἡ' 27-31).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, καὶ ἄλλοι Ἴηλίαν, ἄλλοι δὲ ἓνα τῶν προφητῶν. Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτούς·

Ἑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός. Καὶ ἐπέτιμήσεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

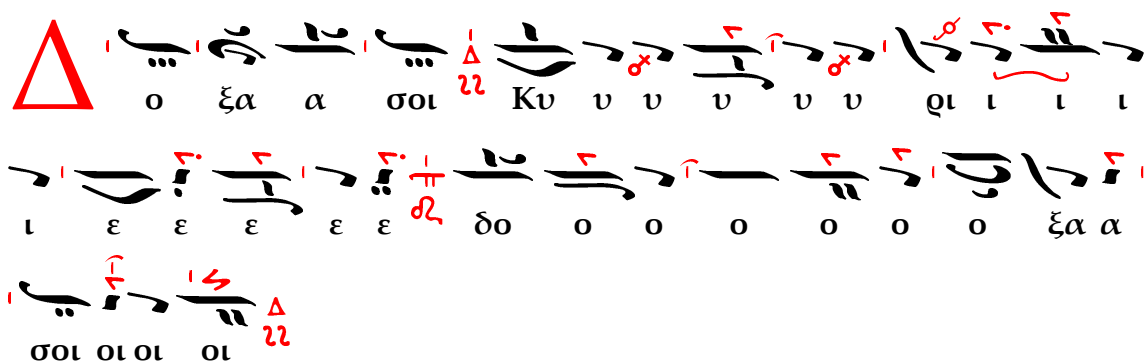
Καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(ἀ΄ 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ἦχος ἰὸ Δι. ς

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

ζ - ε'

Ο ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε
 ρου βι ι ι ι ι ι ι ι μ μυ στι κως ει κο ο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
 ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
 η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
 Τρι ι ι α α α α α α α α α α
 α α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον
 τρι σα α α α α α α α α α α α α α α
 α α γι ι ι ο ον υ μνον προ ο σα α α α
 α α α υ μνο ο ον προ ο σα α α δο οον τε ες
 πα α σαν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι βι ο τι κη η η η η η η η ην α πο
θω με θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ρι ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α

αν

Ω

ω ω ω ω ω ως τον Βα α σι ι ι τον
βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
σι λε ε α α α α α α α των ο ο ο ο ο ο
ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ

αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι
αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον
τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν
λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α
α α α α α α α α α

Ἐκ τῆς Θείας Λειτουργίας Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος **λ**τος Βου **ς**

Κ ^{B8} υ ρι ε Ε λε η σον ^{ε 7x}

Κ ^{B8} υ ρι ε Ε λε η η σο ον ^{ε 7x}

Κ ^{Δι} υ ρι ε Ε ε λε η σον ^{Δ 2x}

Κ ^{B8} υ ρι ε Ε λε η σον ^{ε 7x}

Π ^{B8} α ρα σχ υ Κυ ρι ε ^{ε 7x}

Π ^{B8} α ρα α σχ υ Κυ ρι ι ε ε ^{ε 7x}

Π ^{B8} α ρα α σχ υ Κυ ρι ι ε ^{Δ 2x}

Π ^{Δι} α ρα α σχ υ Κυ υ ρι ι ι ε ^{ε 7x}

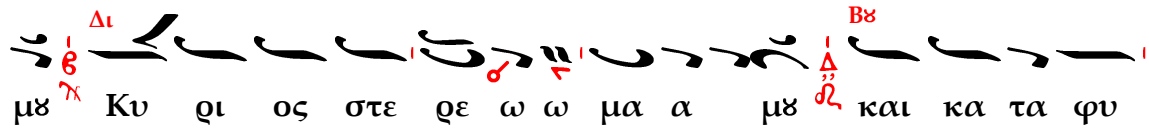
Π ^{Δι} α ρα α σχ υ Κυ ρι ι ε ^{Δ 2x}

Π ^{B8} α ρα α σχ υ Κυ ρι ε ^{ε 7x}

Σ ^{B8} οι οι Κυ ρι ι ε ^{ε 7x} **Α** μη ην ^{ε 7x}

Κ ^{B8} αι τω πνευ μα τι ι σθ ^{ε 7x}

Α ^{B8} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

 μὲ ^{Δι} Κυ ρι ος στε ρε ω ω μα α μὲ ^{Ββ} και κα τα φυ
 γη η μὲ και ρυ στης μὲ ^ε
Π ^{Ββ} α τε ε ρα Υι ον ^{Δι} και Α α γι ον Πνε
 ε ευ μα ^ε Τρι α δα ο μο ο ου σι ον ^{Ββ} και α
 χω ω ρι ι στο ον ^ε

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ
 καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον
 Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν
 ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον
 τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
 σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
 Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

* * * ^ε
Ε ^{Ββ} λε ον ει ρη η νης ^{Δι} θυ σι ι αν αι νε σε
 ως ^ε

Κ αι με τα τῷ πνευ μα το ος σῶ

Ε χομεν προς τον Κυ ρι ι ι ον

Α ξι ον και δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα

βα ωθ πλη ρης ο ρ ρα νος και η γη της δοξης σ

ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

ω σαν να ο εν τοι οις υ ψι ι στοις

Α μην

Α μη η η η η η η η ν

Σ ε υ υ μν ρ ρ μεν σε ε Ευ λο γῶ ρ

μεν σοι ευ χα ρι στῶ μεν Κυ υ ρι ι ι ε και

δε ο με θα α σῶ ο Θε ος η η η μων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἦχος Βου

Α πας γη γε νη η ης σκιω τα τω τω πνε

ευ μα α τι ι λα αμ πα α δα χα με ε νο ο ος
 Πα M Πα
 πα νη γυ υ ρι ζε ε ε τω ω ω δε α
 B8
 υ λω ω ν νο ο ο ω ω ν φυ υ σι ις γε ραι αι
 M
 ρα α σα α την ι ε ρα αν πα α νη η γυ υ
 Δι
 ριν της Θε ο ο ο μη η η η η το ο ο
 B8
 ρο ο ος και αι βο α α α α τω χαι αι
 ροι ο ις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε ο το ο κε
 α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε ε ε

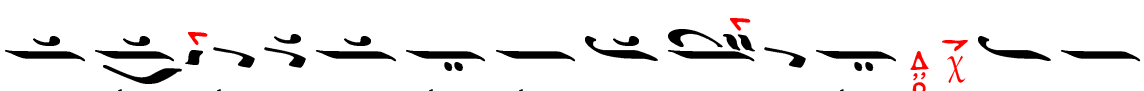
Κοινωνικόν.

Ἦχος Δι

Π M Δι Πα Z-6
 ο τη η η η η η η η η η η η η η η η η
 B8
 η η η η η η χη η η η η η η η η η η η
 Δι Πα
 η η η η ρι ι ι πο τη ρι ι ο ο ο ο
 Δι
 ο ο ο ν σω τη ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι
 B8
 ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ε ε ε λιε γα γα λιε λιε λιε γα γα λιε λιε γα

 γα λιε ε λιε γα γα λιε λιε γα γα α λιε ^Δ ^χ Αλ λη

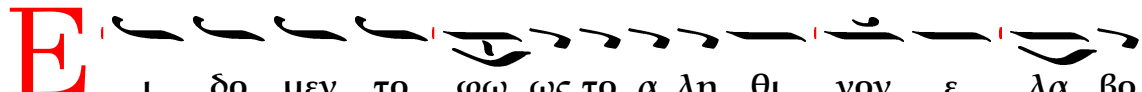

 λου ου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

 α α α α α α α α α ^Δ

Ἦχος Δι-ϑ

Ε

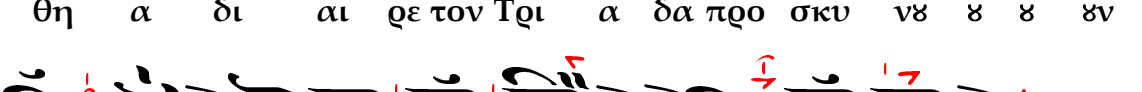
 ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^ε ευ ρο μεν πι σιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς ς ς εν

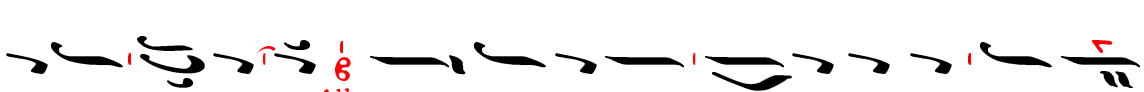

 τες ^ε αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ^Δ

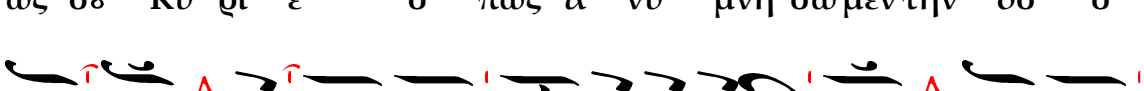
Ἦχος Δι-ϑ

Π

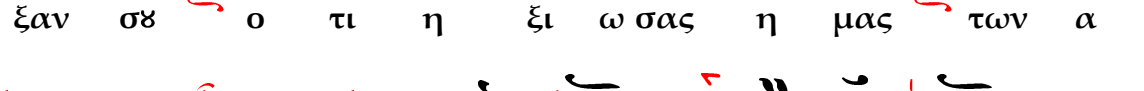
 λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

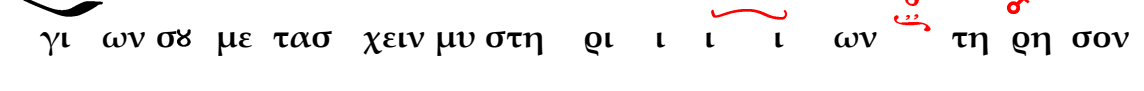
 ως σς Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

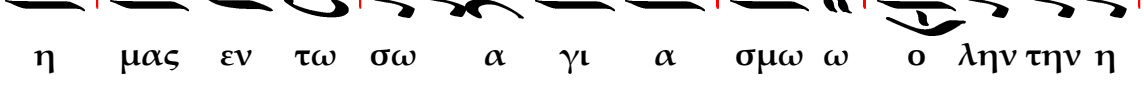
 ξαν σς ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^Δ των α

 γι ων σς με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ^ε τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σς ^ε

 Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη

 λᾰ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

E ἰ η το ο νο μα Κυ ρι ᾰ ευ λο γη με

 νον α πο τᾰ νυν και ε ως τᾰ αι ω ω νος (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ᾰ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τᾰ νυν και ε ως

 τᾰ αι ω ω νο ο ος